

Sygn. akt II K 421/17

Ds 1081.2017

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Bielecki

Protokolant: Sylwia Szymczak

Przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2017 r. sprawy :

Z. L.

syna F. i L. z domu D.

urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że w okresie od 30 marca 2017 roku do 9 maja 2017 roku przy ul. (...) w G. w celu zmuszenia swojej żony G. L. i syna M. L. do opuszczenia domu uniemożliwił im korzystanie z energii elektrycznej i wody utrudniając w ten sposób korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego

tj. o czyn z art. 191 § 1a kk

I. Uznaje Z. L. za winnego tego, że w okresie od ostatnich dni marca 2017 r. do 9 maja 2017 r. w G. przy ul. (...) w celu zmuszenia swojej żony G. L. i syna M. L. do opuszczenia domu oraz do regulowania należności związanych z korzystaniem z mieszkania w sposób przez niego ustalony, a wbrew zawartemu z nimi porozumieniu stosował przemoc uporczywie i w sposób istotnie utrudniający im korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego w ten sposób, że uniemożliwił im korzystanie z energii elektrycznej, wody oraz centralnego ogrzewania, to jest czynu z art. 191 § 1a kk i za ten czyn, na podstawie art. 191 § 1 i 1a kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby i na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje go w tym czasie pod dozór kuratora;

III. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 kk zobowiązuje Z. L. do przywrócenia G. L. i M. L. dostępu do energii elektrycznej, wody i centralnego ogrzewania zajmowanego przez nich lokalu mieszkalnego w G. przy ul. (...) w terminie 14 (czternastu) dni od uprawomocnienia się wyroku;

IV. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. A. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, w tym podatek od towarów i usług;

V. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Radostaw Bielecki

Sygn. akt II K 421/17

UZASADNIENIE

Z. L. mieszka z żoną G. L. i dorosłym synem M. L. w G. przy ul. (...). Mężczyzna od wielu miesięcy jest skonfliktowany z domownikami, w ich domu dochodzi do sporów i awantur, zaś wobec powyższych zachowań Z. L. jego rodzina została objęta procedurą Niebieskiej Karty.

Dowód: Zeznania G. L. k. 104-105 w zw. z k. 3-5,9,11

Zeznania M. L. k. 105-106 w zw. z k. 16

Zeznania M. D. k. 106 w zw. z k. 30

Sprawozdanie z wywiadu kuratora k.79-80

Wypis z księgi wieczystej k. 77

W styczniu 2017 r. Z. L. umówił się z żoną i synem na wspólne partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania ustalając, iż opłata za dostęp do mediów powinna zostać podzielona na trzy równe części. Przez pierwsze dwa miesiące rozliczenia pomiędzy domownikami odbywały zgodnie z powyższą umową. Ostatecznie jednak w marcu 2017 r. Z. L. stwierdził, iż jego żona i syn korzystają z mediów w sposób nadmierny wobec uiszczanych przez siebie kwot. W tej sytuacji poinformował ich, iż jego partycypacja w kosztach korzystania z mediów będzie ograniczać się do kwot po 20 zł, bądź też w ogóle pozbawi ich dostępu do mediów. Jednocześnie też oskarżony niejednokrotnie oświadczał pokrzywdzonym, że będą musieli opuścić mieszkanie – według jego słów G. L. miała szykować sobie miejsce pod mostem, a M. L. w zakładzie karnym.

Dowód: Częściowo wyjaśnienia Z. L. k. 103-104 w zw. z k. 24

Zeznania G. L. k. 104-105 w zw. z k. 3-5,9,11

Zeznania M. L. k. 105-106 w zw. z k. 16

Zeznania M. D. k. 106 w zw. z k. 30

Pokwitowanie wpłat k. 10,12

Faktura VAT k.17-18,28

Domownicy nie zgodzili się na narzucone im przez Z. L. warunki. Wówczas ostatnich dniach marca 2017 r. Z. L. zamienił licznik prądu na przedpłatowy, w którym dostęp do prądu był uzależniony od dokonanych wcześniej opłat. Wspomniany licznik został zamontowany przez oskarżonego w taki sposób, żeby zapewniał dostęp do prądu jedynie dla pomieszczenia w piwnicy, które mężczyzna zaadoptował na pokój mieszkalny. W tej sytuacji G. L. i M. L. zostali pozbawieni dostępu do energii elektrycznej. Niezależnie od powyższego w dniu 2 kwietnia 2017 r. Z. L. wyłączył w mieszkaniu centralne ogrzewanie oraz zakręcił zawór główny instalacji wodociągowej, jednocześnie zamykając dostęp do niego pozostałym domownikom, czym pozbawił żonę i syna dostępu do ogrzewania i bieżącej wody. Początkowo domownicy starali się rozwiązać zaistniały problem, G. L. próbowała bowiem skłonić Z. L. do zmiany jego decyzji, zaś M. L. wyraził chęć zakupu nowego pieca centralnego ogrzewania. Ich starania spotkały się jednak z kategoryczną odmową oskarżonego, który wskazał, iż tylko on ma prawo do decydowania o wszystkim, gdyż jest właścicielem lokalu.

Dowód: Częściowo wyjaśnienia Z. L. k. 103-104 w zw. z k. 24

Zeznania G. L. k. 104-105 w zw. z k. 3-5,9,11

Zeznania M. L. k. 105-106 w zw. z k. 16

Zeznania M. D. k. 106 w zw. z k. 30

Umowa z operatorem energii elektrycznej k. 74-76

W chwili obecnej G. L. i M. L. są w dalszym ciągu pozbawieni dostępu do mediów. Tym samym nie mogą korzystać z domowych sprzętów takich jak lodówka czy pralka, które w tej sytuacji są im udostępniane przez zamieszkującą w tym samym budynku M. D., będącą córką skłóconych małżonków. Ta ostatnia również była okresowo pozbawiona dostępu do zaworu wody, jednak po interwencji Policji oskarżony przekazał jej klucz do hydroforni. Sam Z. L. korzysta natomiast z mediów, które samodzielnie opłaca, informując żonę i syna, że odzyskają dostęp do mediów, kiedy uregulują swoje zadłużenie, które według niego posiadają.

Dowód: Częściowo wyjaśnienia Z. L. k. 103-104 w zw. z k. 24

Zeznania G. L. k. 104-105 w zw. z k. 3-5,9,11

Zeznania M. L. k. 105-106 w zw. z k. 16

Zeznania M. D. k. 106 w zw. z k. 30

Potwierdzenia wpłat k. 70-73

W chwili obecnej Z. L. ma 65 lat i jest żonaty. Aktualnie nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Podstawowym źródłem dochodu oskarżonego jest świadczenie rentowe w kwocie 750 zł. Dodatkowo korzysta ze wsparcia Ośrodka Pomocy (...) w G.. Z. L. jest osobą niekaraną. Nie był do tej pory leczony odwykowo i neurologicznie.

W toku postępowania przygotowawczego Z. L. został poddany badaniom przez biegłych psychiatrów, którzy nie rozpoznali u niego choroby psychicznej w sensie psychozy ani upośledzenia umysłowego. Tym samym wskazali, iż w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności do zrozumienia znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: Wyjaśnienia Z. L. k. 103-104 w zw. z k. 24

Dane osobopoznawcze k. 25

Karta karna k. 26

Opinia sądowo psychiatryczna k. 36-40

Decyzja o dofinansowaniu posiłku k. 69

W toku postępowania przygotowawczego Z. L. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wskazał, iż nie zmusza ani żony, ani syna do opuszczenia domu, przy czym w stosunku do tego ostatniego zamierza wszcząć postępowanie o eksmisję, stosownie do zaleceń prokuratora. W dalszej kolejności wskazał, iż nie pozbawił M. L. i G. L. dostępu do prądu, a jedynie zawarł nową umowę z operatorem, decydując się na założenie licznika przedpłatowego. Tym samym dostęp do energii elektrycznej uzyskał jedynie sam oskarżony, gdyż tylko on dokonywał wpłat na rzecz dostawcy prądu, który uzyskaliby też pokrzywdzeni, gdyby zapłacili. Wskazał, że nie godził się na udostępnienie żonie i synowi dostępu do prądu, gdyż nie uregulowali jeszcze swoich zaległości płatniczych. W podobny sposób oskarżony uzasadnił zakręcenie zaworów od wody i centralnego ogrzewania wskazując, iż zapewni żonie i synowi dostęp do nich, jeżeli uregulują swoje zadłużenie z tytułu zaległych płatności. Z. L. wskazał, iż zdecydował się na powyższe posunięcia, gdyż utrzymuje się z niewysokiej renty i zmuszony jest do korzystania ze wsparcia Ośrodka Pomocy (...), a tym samym nie

stać go na finansowanie potrzeb żony i syna, którzy nie rozumieją konieczności prowadzenia oszczędnego trybu życia, zaś w przeszłości nie partycypowali w kosztach utrzymania mieszkania.

Podczas rozprawy Z. L. powtórzył swoje wyjaśnienia, wskazując, iż pozbawił domowników dostępu do mediów w celu uniknięcia zadłużenia. Wskazał, iż posiada dużo zobowiązań z różnych tytułów, stąd też zmuszony jest do zaciągania pożyczek u znajomych, które później odrabia. Dodał też, iż to jego żona podjęła decyzję o prowadzeniu odrębnych gospodarstw domowych, odmawiając gotowania dla niego, co skłoniło go do zaniechania wpłat do budżetu domowego i zachowania renty dla siebie. W dalszej części swoich wywodów zarzucił domownikom, iż nie prosili go o przywrócenie dostępu do mediów, tylko skierowali sprawę do sądu. Kiedy zaś on występował z propozycją rozwiązania tej sytuacji, to reagowali awanturami i nie chcieli zrozumieć, że sami przyczynili się do zaistniałego problemu, co dotyczyło w szczególności M. L., ten zrywał bowiem plomby z hydroforni i w sposób marnotrawny korzystał z wody, a ponadto samowolnie rozporządził pieniędzmi ze sprzedaży otrzymanego od niego w przeszłości motoru, przeznaczając je na inny cel niż uzgodniona wcześniej wymiana pieca centralnego ogrzewania, który jest zbyt zardzewiały, żeby dalej go używać.

Dowód: Wyjaśnienia Z. L. k. 103-104 w zw. z k. 24

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu okoliczności sprawy odpowiedzialność Z. L. z tytułu zarzucanego mu czynu nie budziła w ocenie Sądu wątpliwości. Celowa jedynie okazała się modyfikacja treści postawionego oskarżonemu zarzutu poprzez wskazanie, iż przypisywanych mu zachowań dopuścił się w celu usunięcia pokrzywdzonych ze wspólnego lokalu mieszkalnego jak też do regulowania należności za korzystanie z mieszkania w sposób przez niego ustalony i zaczął je przejawiać w ostatnich dniach marca, tj. przed dniem 30 marca 2017 r. (który wskazano w akcie oskarżenia jako datę początkową)

Najistotniejsze dla ustalenia stanu faktycznego okazały się zeznania G. L. i M. L.. Pokrzywdzona w sposób spójny i konsekwentny opisała zachowanie swojego męża, zarówno w zakresie odłączenia dostępu do mediów, jak i na temat jego funkcjonowania w domu. G. L. wskazała, iż z każdym dniem zachowanie jej męża było coraz gorsze, zaś ostatecznie zażądał od nich partycypowania w kosztach utrzymania wspólnego mieszkania. Mimo, iż ani ona ani jej syn nie sprzeciwili się temu, to Z. L. w dalszym ciągu powielał wobec nich swoją agresję, wypominając im zarazem, iż zużywają zbyt dużo prądu i wody, żeby ostatecznie narzucić im inny sposób partycypacji, który ograniczyłby jego wkład finansowy do kwot po 20 zł za prąd, wodę i ogrzewanie. Ponieważ jednak ani G. L., ani M. L. nie wyrazili na to zgody, to Z. L. podjął decyzję o wymianie licznika na przedpłatowy i o zamknięciu drzwi do hydroforni. Powyższe relacje pokrzywdzonej w ocenie Sądu były jasne, odpowiednio szczegółowe, a przy tym logiczne, wytrzymywały też konfrontację z zasadami doświadczenia życiowego. Oczywiście nie uszło uwadze Sądu, iż zarówno G. L. jak i pozostali świadkowie przesłuchani w sprawie pozostają w ostrym konflikcie z Z. L., jednak sama ta okoliczność nie może przesądzać o niewiarygodności ich zeznań, a jak wyżej już wspomniano Sąd nie dopatrywał się takich okoliczności, które wskazywałyby na brak wiarygodności relacji składanych w toku sprawy przez G. L..

Odnosząc się natomiast do zeznań M. L. należałoby wskazać, że skoncentrował się on w nich na kwestii dostępu do mediów. Wskazał, iż licznik energii zamknięty został na kłódkę przez jego ojca, a ponadto zapewnia on dostęp do prądu jedynie dla użytkowanego przez oskarżonego pomieszczenia piwnicznego. Tym samym nawet gdyby M. L. i G. L. zdecydowali się dokonywać wpłat na rzecz operatora prądu, to i tak nie mieliby dostępu do energii elektrycznej. Co się zaś dotyczy dostępu do wody, to zgodnie z relacją M. L. oskarżony odkręca zawór hydroforu jedynie wtedy, gdy sam chce się umyć i po każdym użyciu na nowo go zakręca. Zeznania tego pokrzywdzonego również okazały się jasne, spójne i logiczne, a warto też odnotować, że korespondowały one z zeznaniami pozostałych świadków i również co do nich, mimo istnienia konfliktu M. L. z ojcem, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności i także na ich podstawie poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.

Relacje M. L. i G. L. znalazły również potwierdzenie w zeznaniach M. D., która potwierdziła, iż jej matka i brat są od wielu miesięcy pozbawieni dostępu do mediów i to ona umożliwia im dostęp do wody i prądu w zajmowanej przez

siebie części domu, gdyż u siebie nie mogą skorzystać nawet z toalety. Warto też w przypadku tego świadka wskazać, iż nie ujawniły się żadne okoliczności świadczące o braku jej wiarygodności, zaś jej zeznania były szczegółowe, jasne i spójne, a także zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Oprócz relacji wspomnianych świadków istotnymi dla rozstrzygnięcia, a jednocześnie wiarygodnymi okazały się też dowody z dokumentów, a w szczególności potwierdzenie wpłat G. L. na poczet zaproponowanego przez oskarżonego sposobu partycypacji w kosztach mieszkania, gdyż potwierdziło ono, iż pokrzywdzeni wywiązali się z przyjętego na siebie obowiązku, stąd też twierdzenia oskarżonego o ich rzekomym zadłużeniu nie zasługują na wiarygodność. Miarodajne okazały się też dokumenty w postaci umów Z. L. z dostawcą energii, faktur VAT i potwierdzeń wpłat oskarżonego na rzecz operatora. Wynikało z nich, iż oskarżony zdecydował się założyć licznik przedpłatowy, zanim mogła powstać jakakolwiek zaległość płatnicza domowników, a następnie korzystał z prądu w taki sposób, żeby zabezpieczyć tylko swoje potrzeby. Sąd dostrzegł też wagę wywiadu kuratora, który zawierał informacje na temat atmosfery panującej w domu Z. L. i jego rodziny, przedstawiając relacje, jakie ich łączyły. Niezależnie od powyższego istotna okazała się też opinia sądowo-psychiatryczna dotycząca oskarżonego, z której wynikało, iż dopuścił się zarzucanego mu czynu w stanie pełnej poczytalności. Oprócz wspomnianych dowodów istotne okazały się też dokumenty na temat osoby oskarżonego, dotyczące jego sytuacji rodzinnej i majątkowej oraz jego właściwości i warunków osobistych, które znalazły zastosowanie przy ustalaniu wymiaru kary i środków probacyjnych.

Mając na uwadze powyższe dowody, Sąd odrzucił wyjaśnienia Z. L. w części dotyczącej jego zachowania oraz motywu, jakim się kierował, pozbawiając rodzinę dostępu do mediów. Oczywistym było bowiem, iż oskarżony przypisywał swoim najbliższym całkowitą odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie usiłując przy tym, dość nieudolnie, uwolnić od odpowiedzialności za zaistniałą sytuację siebie. Mając natomiast na uwadze całokształt zachowań oskarżonego nie sposób zgodzić się z jego relacją, jakoby on sam był osobą pokrzywdzoną wykorzystywaną przez rodzinę. Wiare należało natomiast dać relacjom jego domowników, którzy twierdzili, iż przejawiali dobrą wolę, proponując m.in. wymianę pieca, której on się sprzeciwił. W dalszej kolejności wskazać należało, iż z zebranych w sprawie dowodów wynika, że rzeczywistym celem zachowania oskarżonego było skłonienie jego najbliższych do opuszczenia domu. Sam otwarcie przyznawał, iż chciałby, żeby się wyprowadzili. Nawet jeśli Z. L. zaprzeczał, jakoby odciął rodzinie dostęp do mediów w tym właśnie celu, to oczywistym jest, iż nie miał żadnego innego interesu w tej decyzji. Gdyby przyjął założenie, iż żona i syn narażali go na nadmierne zużycie wody, to nie uzasadnia to faktu, dlaczego uniemożliwił im korzystanie z licznika energii elektrycznej, skoro zapewniał on użytkownikom dostęp do energii jedynie po uprzednim dokonaniu przez nich wpłat. Tym samym uznać należało, iż zachowanie oskarżonego stanowiło przemoc, na którą się zdecydował wobec faktu, iż nie udało mu się dokuczyć domownikom wcześniejszym zmuszeniem ich do partycypacji w kosztach utrzymania lokalu i skłonić ich do jego opuszczenia.

Z. L. zarzucono popełnienie czynu z art. 191 § 1a kk, polegającego na zmuszeniu pokrzywdzonych do określonego zachowania lub zaniechania poprzez stosowanie tzw. innego rodzaju przemocy w sposób uporczywie lub istotnie utrudniający im korzystanie z lokalu mieszkalnego. Wspomniany występek narusza dobro prawne w postaci wolności decyzyjnej człowieka, rozumianej jako wolność od niedozwolonego oddziaływania innych ludzi na swobodę i integralność procesu podejmowania decyzji, a następnie realizowania przez jednostkę określonego postępowania (M. Filar, [w:] Filar, Kodeks karny, 2010, s. 794). Polega on na bezprawnej ingerencji w wolność wyboru postępowania przez zmuszanie innej osoby do zachowania narzuconego przez sprawcę (A. Zoll, [w:] Zoll, Kodeks karny, t. II, 2008, s. 515); osobistą swobodę podejmowania lub niepodejmowania jakiegoś zachowania; wolność w zakresie wyboru postępowania (M. Surkont , Przepięstwo zmuszania w polskim prawie karnym, Gdańsk 1991, s. 48).

Warto też odnotować, iż przepis art. 191 § 1a kk typizuje przestępstwo polegające na stosowaniu innej przemocy niż przemoc wobec osoby uporczywie lub w sposób istotnie utrudniający innej osobie korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego. Jak podniesiono w motywach ustawodawczych przy jego uchwaleniu celem kryminalizacji tego rodzaju zachowań jest zapewnienie ochrony prawnokarnej osobom, które w wyniku stosowania wobec nich tzw. przemocy pośredniej mają utrudnione lub wręcz niemożliwe korzystanie z mieszkania. Obserwowane są bowiem powszechnie bezkarne zachowania, takie jak: wyłączanie prądu lub ogrzewania, odcinanie dostępu do wody, wyjmowanie okien, zamurowywanie wejścia do mieszkania czy zamykanie pomieszczeń na kłódkę. Właściciele

mieszkań, pragnąc wymusić ich opuszczenie przez lokatorów, dopuszczają się zalewania mieszkań, dewastowania budynku, zanieczyszczania oraz niszczenia jego części wspólnych, np. poprzez usuwanie drzwi i okien.

Nie ulega wątpliwości Sądu, iż swoim zachowaniem Z. L. spełnił powyższe znamiona czynu z art. 191 § 1a kk stosując przemoc nie bezpośrednio wobec pokrzywdzonych, ale uporczywie i w sposób istotnie utrudniający im korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego w ten sposób, że uniemożliwił im korzystanie z energii elektrycznej, wody oraz centralnego ogrzewania. Celem zaś jego działań było bez wątpienia po pierwsze zmuszenie ich do opuszczenia zajmowanego mieszkania, a po drugie zmuszenie ich do regulowania należności za korzystanie z mieszkania w sposób przez niego ustalony. Warto przy tym wspomnieć, iż w ocenie Sądu takie zachowanie oskarżonego nie mogło być w żaden sposób usprawiedliwione, skoro rzekome zadłużenie pokrzywdzonych z tytułu użytkowania mieszkania w rzeczywistości nie miało miejsca - zawarli wszak z Z. L. umowę w zakresie podziału tych kosztów, która była przez pewien czas respektowana przez strony, a następnie to oskarżony jednostronnie z niej zrezygnował. W tej zaś sytuacji zmuszanie G. i M. L. do regulowania należności w sposób ustalony przez Z. L., a z pominięciem ich woli, nie mogło w żadnej mierze zasługiwać na aprobatę i zostać uznane za działanie zgodne z prawem.

Skoro zatem Z. L. w okresie od ostatnich dni marca 2017 r. do 9 maja 2017 r. w G. przy ul. (...) w celu zmuszenia swojej żony G. L. i syna M. L. do opuszczenia domu oraz do regulowania należności związanych z korzystaniem z mieszkania w sposób przez niego ustalony, a wbrew zawartemu z nimi porozumieniu stosował przemoc uporczywie i w sposób istotnie utrudniający im korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego w ten sposób, że uniemożliwił im korzystanie z energii elektrycznej, wody oraz centralnego ogrzewania, to jego zachowanie wypełniło znamiona czynu z art. 191 § 1a kk i popełnienie tego występkę należało mu przypisać.

Sąd uznał, iż w sprawie nie zaszyły żadne okoliczności wyłączające lub ograniczające winę oskarżonego.

Ustalając stopień społecznej szkodliwości zarzucanego Z. L. czynu, Sąd uznał, iż był on dosyć wysoki. Godził on bowiem w jedno z podstawowych dóbr prawnie chronionym, jakim jest wolność, a ponadto naraził pokrzywdzonych na znaczne dolegliwości w sferze codziennego postępowania.

Wymierzając Z. L. karę za popełniony przez niego czyn, Sąd kierował się przesłankami wymienionymi w art. 53 i następnym kk, mając przy tym na uwadze okoliczności świadczące na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Do tej pierwszej kategorii Sąd zaliczył fakt, iż Z. L. prowadzi w miarę ustabilizowany tryb życia, a ponadto jest osobą niekaraną. Na niekorzyść oskarżonego poczytany został stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu, którego skutkiem Z. L. w dalszym ciągu pomimo posiadania pełnej możliwości ku temu, nie zapobiegł. Warto bowiem wskazać, iż jego domownicy wciąż nie odzyskali dostępu do mediów. Istotne znaczenie ma też fakt, iż Z. L. działał w sposób złośliwy, czerpiąc niejako satysfakcję z poczucia, że udało mu się dokuczyć osobom najbliższym. Nie można też pomijać faktu, iż w ocenie Z. L. jego zachowanie jest jak najbardziej słuszne, nie wyraził on żadnej skruchy a nawet nie potrafił krytycznie odnieść się do swojego postępowania, sprzecznego nie tylko z obowiązującymi normami prawnymi, ale też z podstawowymi zasadami moralnymi czy współzycia społecznego.

W tej sytuacji Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy, mając na uwadze fakt, iż tylko ona pozwoli spełnić cele prewencji szczególnej i ogólnej. Sąd uznał jednocześnie, że wymierzenie oskarżonemu kary rodzajowo łagodniejszej byłoby nieadekwatne zarówno do stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak i opisanych wyżej okoliczności, z których większość należało poczytać na niekorzyść Z. L., nie zapobiegłoby to też jego powrotowi do przestępstwa.

Orzekając wobec Z. L. karę pozbawienia wolności, Sąd zdecydował się jednocześnie na warunkowe zawieszenie jej wykonania z oddaniem oskarżonego pod dozór kuratora stosownie do treści art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk i 73 § 1 kk. Podstawową takiego rozstrzygnięcia było dobro pokrzywdzonych. Sąd uznał bowiem, iż jedynie groźba wykonania kary pozbawienia wolności i odpowiedni nadzór ze strony kuratora, będą w stanie wdrożyć oskarżonego do przestrzegania obowiązujących norm prawnych, a w szczególności zmusić go do przywrócenia domownikom dostępu do mediów.

Celowi powyższemu służyć ma również, orzeczony na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 kk wobec Z. L. obowiązek przywrócenia G. L. i M. L. dostępu do energii elektrycznej, wody i centralnego ogrzewania zajmowanego przez nich lokalu mieszkalnego w G. przy ul. (...). Oskarżony mimo posiadania w tym względzie pełnej możliwości do tej pory tego nie uczynił, zaś przywrócenie stanu poprzedniego w opisanym wyżej zakresie jest pożądane zarówno z punktu widzenia pokrzywdzonych jak i interesu społecznego. Sąd wyznaczył Z. L. termin 14 dni na realizację tego obowiązku, kierując się dobrem pokrzywdzonych, którzy powinni jak najszybciej odzyskać możliwość normalnego funkcjonowania w swoim mieszkaniu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk Sąd przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. A. kwotę 738 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, w tym podatek od towarów i usług, gdyż nie zostały one uiszczone w całości ani w części.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, mając na uwadze jego obecną sytuację finansową.

R. Bielecki